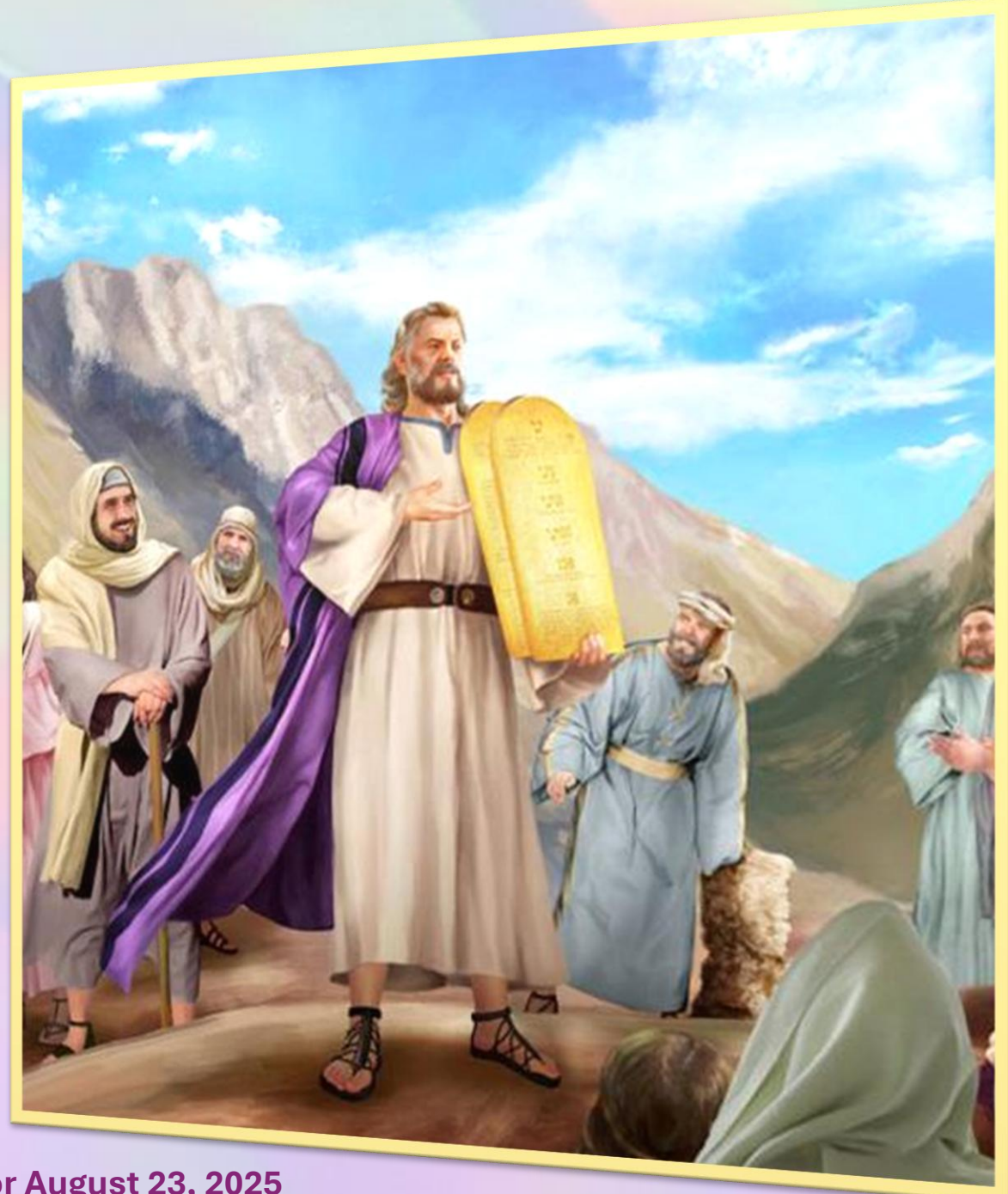
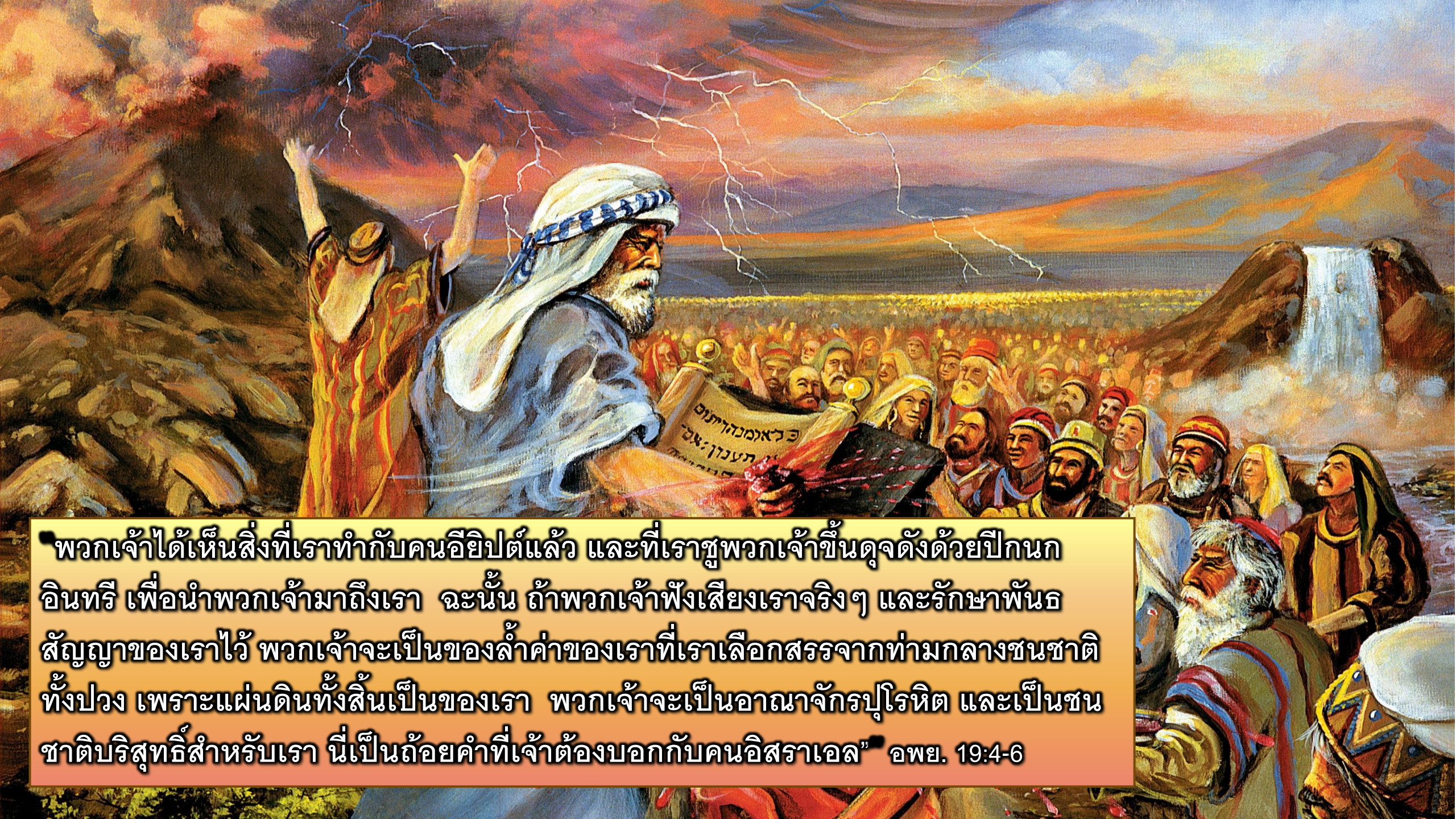

พันธสัญญาที่ ภูเขาซีนาย

“พวกเจ้าได้เห็นสิ่งที่เราทำกับคนอียิปต์แล้ว และที่เราชูพวกเจ้าขึ้นดั่งด้ายปีกนกอินทรี เพื่อนำพวกเจ้ามาถึงเรา ฉะนั้น ถ้าพวกเจ้าฟังเสียงเราจริงๆ และรักษาพันธสัญญาของเราไว้ พวกเจ้าจะเป็นของล้ำค่าของเราที่เราเลือกสรรจากท่ามกลางชนชาติทั้งปวง เพราะแผ่นดินทั้งสิ้นเป็นของเรา พวกเจ้าจะเป็นอาณาจักรปุโรหิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา นี่เป็นถ้อยคำที่เจ้าต้องบอกกับคนอิสราเอล” อพย. 19:4-6

การข้ามทะเลแดงถือเป็นหลักชัยอันสำคัญแรกของอิสราเอล หลักชัยประการที่สองคือ การประกาศพระบัญญัติผ่านพระโอษฐ์ของพระเจ้า

ในขณะนั้น อิสราเอลถือกำเนิดขึ้นในฐานะชนชาติอันศักดิ์สิทธิ์ ได้รับกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่จะควบคุมการดำรงอยู่ของตน

แต่กฎเหล่านั้นไม่ได้เป็นเพียงแค่งูหมายทางศาสนา กฎหมายแพ่ง หรือกฎหมาย สุขภาพเท่านั้น แต่ทว่าพระบัญญัติสิบประการ จะเป็นรากฐานของกฎหมายเหล่านี้ ทั้งหมด ซึ่งสะท้อนถึงพระลักษณะของพระเจ้าอย่างแท้จริง ดังนั้น จึงไม่ได้บังคับใช้ เฉพาะกับอิสราเอลเท่านั้น แต่รวมถึงบุตรของพระเจ้าทุกคนด้วย

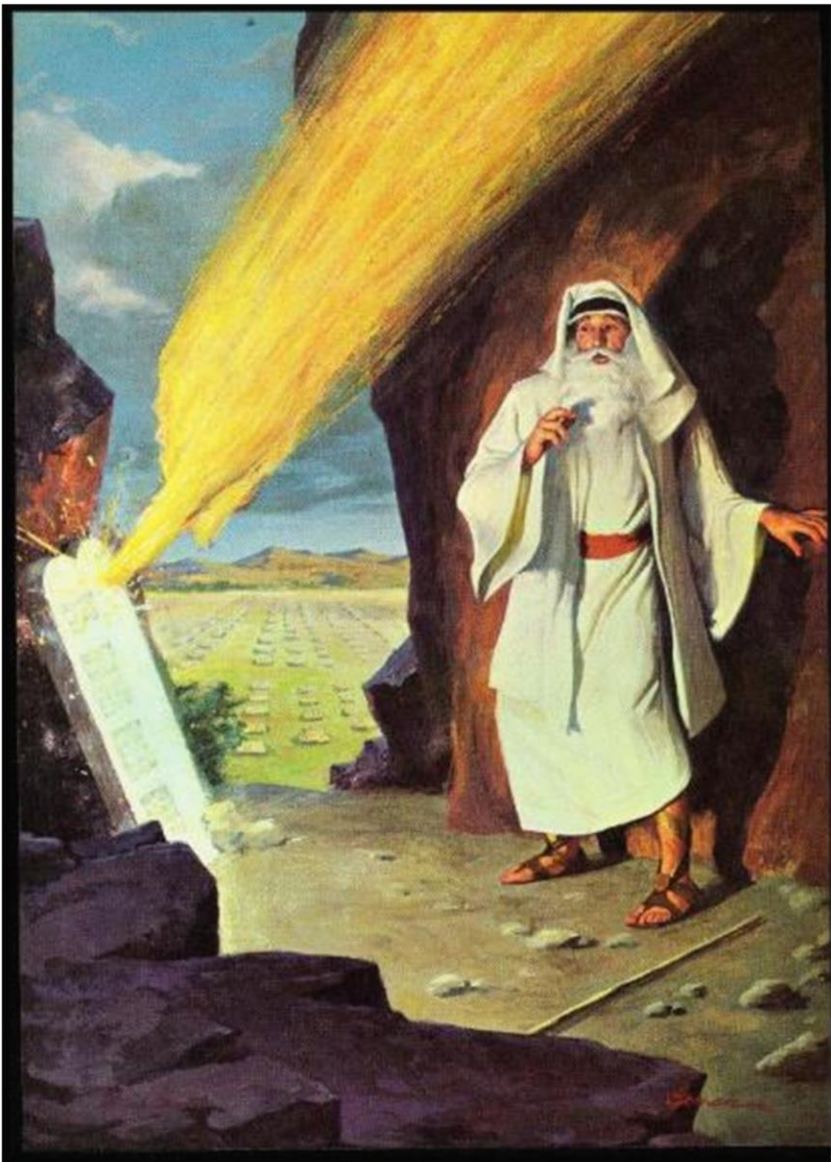

➡ การส่งมอบพระบัญญัติ:

- ผู้รับพระบัญญัติ (อพยพ 19:1-8)
- ผู้ประทานพระบัญญัติ (อพยพ 19:9-25)
- พระบัญญัติสิบประการ (อพยพ 20:1-17)

➡ ความหมายของพระบัญญัติ:

- บทบาทหน้าที่ของพระบัญญัติ
- คำสัญญาของพระบัญญัติ
- จุดมุ่งหมายสุดท้ายของพระบัญญัติ

การส่งมอบพระบัญญัติ

ผู้รับพระบัญญัติ

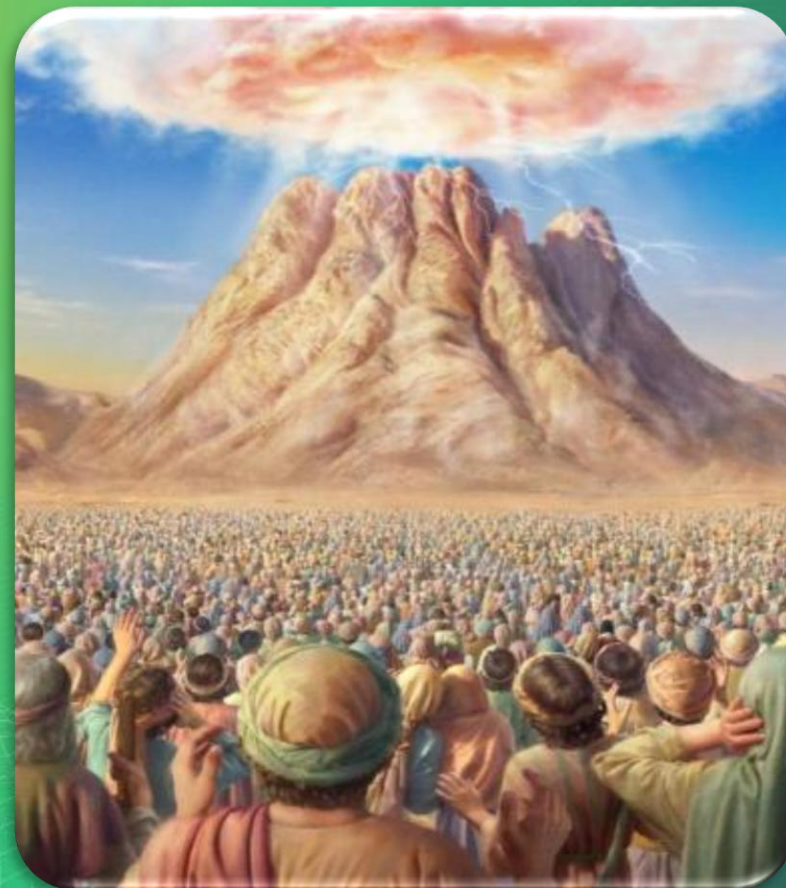
“พวกเจ้าได้เห็นสิ่งที่เราทำกับคนอียิปต์แล้ว และที่เราชูพวกเจ้าขึ้นดูจ้งด้วยปีกนกอินทรี เพื่อนำพวกเจ้ามาถึงเรา” อพย. 19:4

ทำไมพระเจ้าจึงทรงนำชนชาติอิสราเอลออกมาจากอียิปต์?

เพื่อรับใช้พระองค์ (อพยพ 5:1; 7:16; 8:1, 20; 9:1, 13; 10:3) เมื่อทำเช่นนี้ พวกเขาจะได้รับประโยชน์มากมาย (รวมถึงแผ่นดินคานาอันด้วย)

ในเดือนที่สามหลังจากออกจากอียิปต์ พวกเขาตั้งค่ายพักแรมใกล้ภูเขาศีนาย ที่นั่นเป็นการวางรากฐานสำหรับการสร้างชาติอิสราเอล พระเจ้าทรงเสนอพันธสัญญากับพวกเขา และพวกเขาก็ยอมรับ (อพยพ 19:1-8)

โดยการยอมรับในพันธสัญญานี้ ชาวอิสราเอลจะกลายเป็นอะไร (อพย. 19:5-6)?

ประชาชาติที่บริสุทธิ์

พวกเขาจะอุทิศตนแด่พระเจ้า และเปิดเผยพระลักษณะของพระองค์

อาณาจักรแห่งปุโรหิต

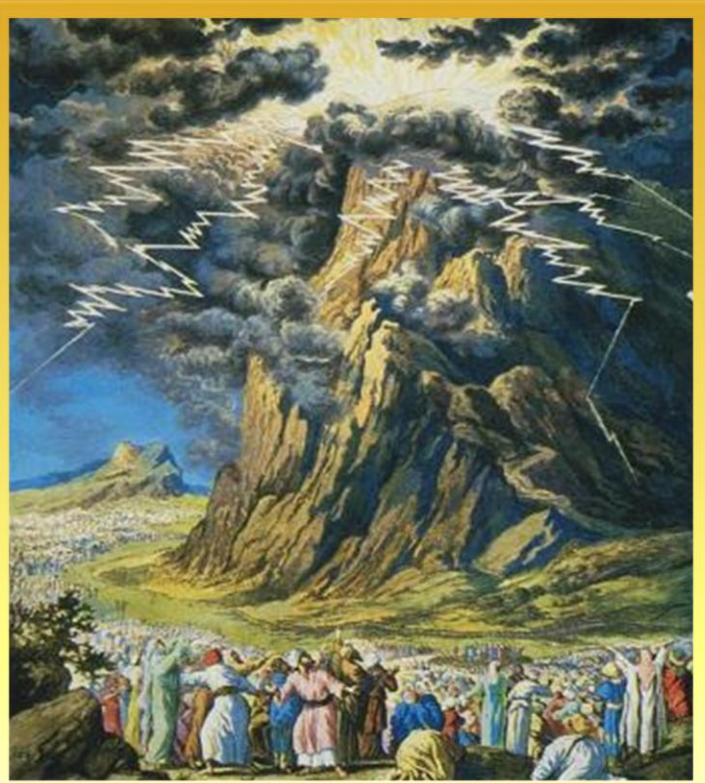
พวกเขาจะเชื่อมโยงผู้อื่นเข้ากับพระเจ้า และสอนกฎเกณฑ์ของพระองค์แก่พวกเขา

ได้รับมรดกพิเศษจากพระเจ้า

พระเจ้าจะทรงทำให้อิสราเอลเป็นช่องทางในการให้ความรู้เกี่ยวกับพระองค์แก่ชาวโลกทั้งมวล

ผู้ประทานพระบัญญัติ

“ภูเขาซีนายมีควันหุ้มอยู่ทั้งหมด เพราะพระยาห์เวห์เสด็จลงมาบนภูเขานั้นในเพลิง และควันก็พลุ่งขึ้นเหมือนควันจากเตาเผา ภูเขาทั้งลูกก็สั่นสะเทือนอย่างรุนแรง” อพย. 19:18

การประทานพระบัญญัติของพระเจ้าที่ภูเขาซีนายนั้นยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัว (ฮีบรู 12:18-21) ไม่มีใครเตรียมพร้อมสำหรับการเผชิญกับสิ่งเช่นนั้น ดังนั้น ประชาชนจึงจำเป็นต้องชำระตนเองให้บริสุทธิ์ ล้างหน้าและรักษาระยะห่างที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้ถูกพระสิริของพระเจ้าเผาผลาญ (อพยพ 19:10-12)

เหตุใดพระเจ้าจะต้องจัดฉากให้เห็นภาพอันยิ่งใหญ่เช่นนั้น?

พระวาระที่พระเจ้ากำลังจะตรัสแก่พวกเขานั้นเป็นการสำแดงพระลักษณะของพระองค์เอง การเชื่อฟังคือชีวิต การไม่เชื่อฟังคือความตาย ชาวอิสราเอลจำเป็นต้องตระหนักอย่างเต็มที่ถึงความร้ายแรงและความสำคัญของ “ถ้อยคำแห่งพันธสัญญา คือพระบัญญัติสิบประการ” (อพยพ 34:28)

พระบัญญัตินี้ถูกบันทึกไว้สองฉบับ ฉบับหนึ่งบันทึกไว้ในตอนต้นของการอพยพ และอีกฉบับหนึ่งบันทึกไว้ในคำกล่าวสุดท้ายของโมเสสก่อนเข้าคานาอัน

แม้ว่าการประทานพระบัญญัติอาจดูน่าสะพรึงกลัว แต่พระบัญญัติก็สะท้อนถึงพระลักษณะที่ดีที่สุดของพระเจ้า นั่นคือความรัก (โรม 13:10)

พระบัญญัติสิบประการ

“เราคือยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า ผู้ได้นำเจ้าออกจากแผ่นดินอียิปต์คือจากแดนทาส” อพย. 20:2

พระเจ้าทรงแนะนำพระบัญญัติโดยทำให้หน้าที่หลักของพระบัญญัติปรากฏชัดเจนขึ้นว่า “เราได้ไถ่เจ้าให้พ้นจากบาปแล้ว ฉะนั้นสิ่งที่เจ้าจะต้องกระทำตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป” (อพยพ 20:2) สำหรับเรา การรักษาพระบัญญัติคือการตอบสนองต่อการไถ่บาป เป็นการตอบสนองด้วยความรักต่อความรักที่ได้รับ

“ความรักคือการกระทำให้ธรรมบัญญัติครบถ้วน และสมบูรณ์” (โรม 13:10)

รักพระเจ้า (ฉลบ. 6:5; อพย. 20:3-11)

จงถวายเกียรติและเคารพพระเจ้าด้วยการให้
พระองค์เป็นที่หนึ่งในชีวิตของเรา

จงถวายเกียรติแต่พระเจ้าโดยต้องไม่นำเอา
รูปเคารพใดๆ มาแทนที่พระองค์

จงเคารพพระนาม ชื่อเสียง และพระลักษณะ
ของพระเจ้า

จงถวายเกียรติแต่วันหยุดพักและการ
นมัสการของพระองค์ ในวันสะบาโต

รักเพื่อนบ้าน (ลนต. 19:18; อพย. 20:12-17)

ให้ความเคารพต่อบิดา มารดาของตน

ให้ความเคารพต่อชีวิตของผู้อื่น

ให้ความเคารพต่อการสมรส

ให้ความเคารพต่อทรัพย์สินของบุคคลอื่น

ให้ความเคารพต่อชื่อเสียงของบุคคลอื่น

เคารพต่อตนเอง ไม่ให้ความปรารถนาชั่วมาแปดเปื้อนตัวเรา

ความหมายของพระ

บัญญัติ

บทบาทหน้าที่ของพระบัญญัติ

“เพราะฉะนั้นธรรมบัญญัติจึงเป็นผู้ควบคุมของเรา จนพระคริสต์เสด็จมา เพื่อเราจะถูกชำระให้ชอบธรรม โดยความเชื่อ” กท. 3:24

พระบัญญัติมีบทบาทหน้าที่อะไรบ้าง?

ช่วยปกป้องเราให้พ้นจากความบาป

(สดด. 119:104)

นำเราไปสู่พระคริสต์
(กท. 3:24)

สำแดงให้เห็นถึงความ
บาปของเรา
(โรม 7:7)

ประทาน
สติปัญญาให้เรา
(ฉลบ. 4:6)

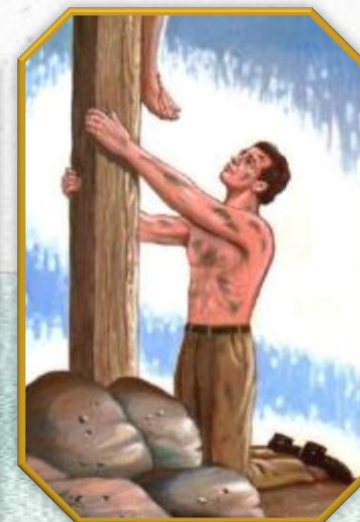
นำให้เรามีเสรีภาพ
(ยก. 2:12)

ทรงประทานความ
รู้เรื่องแก่เรา
(ยชว. 1:8)

ประทานสันติสุขแก่เรา
(สดด. 119:165)

ความรอดไม่ได้โดยการปฏิบัติตามพระบัญญัติ (กาลาเทีย 2:16)
พระบัญญัติเปรียบเสมือนกระจกเงาที่สะท้อนให้เห็นถึงบาปของ
เรา (ยากอบ 1:23-25)

การทุบกระจกเงาไม่ได้ขจัดคราบสกปรกออกไป และการเพิกเฉย
ก็ไม่ได้ขจัดคราบสกปรกนั้นเช่นกัน แต่หากปราศจาก “กระจกเงา”
[พระบัญญัติ] เราคงไม่รู้ว่าตัวเราแปดเปื้อน [ด้วยบาป] และเราจึง
ต้องการ “ผ้าเช็ดหน้า” [พระคริสต์] เพื่อชำระความสกปรกนั้น
ให้แก่เรา

พระคัมภีร์ได้บันทึกอย่างชัดเจนว่า: พระบัญญัตินั้นดี (โรม 7:12) การใคร่ครวญ
พระบัญญัตินั้นช่างน่าชื่นใจ (สดุดี 1:2) “โอ้ ข้าพระองค์รักพระบัญญัติของ
พระองค์เหลือเกิน ข้าพระองค์ใคร่ครวญพระบัญญัตินั้นตลอดวัน” (สดุดี 119:97)

พระบัญญัติแห่งพันธสัญญา

“และพระองค์ทรงประกาศพันธสัญญาของพระองค์ต่อท่าน ซึ่งทรงบัญชาท่านทั้งหลายให้ปฏิบัติตามคือ พระบัญญัติสิบประการ และพระองค์ทรงจารึกลงบนศิลาสองแผ่น” จดบ. 4:13

ในภาษาฮีบรู การกล่าวถึงพระบัญญัติสิบประการสามครั้งนั้น เรียกว่า “พระบัญญัติสิบประการ” (อพยพ 34:28; เฉลยธรรมบัญญัติ 4:13; เฉลยธรรมบัญญัติ 10:4)

ลองคิดดูสิ เราหมายถึงอะไรเมื่อเราพูดกับใครบางคนว่า “เราให้คำมั่นสัญญาแก่ท่าน”

ในความเป็นจริง เราไม่ได้ให้สิ่งใดแก่พระองค์เลย เราให้สัญญาแก่ท่าน พระองค์กำลังยืนยันกับท่านว่าพระองค์จะลงมือทำบางสิ่งที่เป็นรูปธรรม

ดังนั้น รากศัพท์ภาษาฮีบรู “dabar” จึงสามารถแปลได้ว่า “ถ้อยคำ” หรือ “คำสัญญา”

ตัวอย่าง: “คำสัญญาอันดีงาม [dabar] ที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ผ่านทางโมเสสผู้รับใช้ของพระองค์นั้นไม่เคยล้มเหลวแม้แต่ครั้งเดียว” (1 พงศกษัตริย์ 8:56)

พระบัญญัติสิบประการคือคำสัญญาสิบประการที่พระเจ้าทรงประทานแก่เรา เพื่อนำทางเราไปสู่เส้นทางที่ถูกต้อง

จุดมุ่งหมายสุดท้ายของพระบัญญัติ

“เพราะว่าพระคริสต์ทรงเป็นจุดจบของธรรมบัญญัติ เพื่อให้ทุกคนที่มีความเชื่อได้รับความชอบธรรม” รม. 10:4

คำว่า “**end**” ที่เปาโลใช้กับธรรมบัญญัติในโรม 10:4 คือ “**telos**” คำนี้มี
ความหมายว่าอย่างไร

ความหมายหลักคือ: จุดที่บ่งชี้ถึงขอบเขตหรือวัตถุประสงค์ โดยนัยยะ
(ความหมายรอง): บทสรุป จุดสิ้นสุด ผลลัพธ์ และจุดประสงค์ ความหมาย
เฉพาะเจาะจงของคำนี้ต้องพิจารณาจากประโยคที่ใช้

หากเราแปลข้อนี้ว่า “พระคริสต์ทรงเป็นที่สุดแห่ง
ธรรมบัญญัติ” ก็จะไม่มีการบัญญัติอีกต่อไป
นับตั้งแต่พระเยซูสิ้นพระชนม์ ดังนั้น จึงไม่มีบาป
เปาโลย่อมขัดแย้งกับตัวเอง (โรม 7:7)

หากเราแปลว่า “พระคริสต์ทรงเป็นจุดที่ธรรมบัญญัติชี้ไปถึง” เปาโลก็สอดคล้อง
เพราะธรรมบัญญัตียังคงมีผลบังคับใช้ และนำเราไปสู่พระคริสต์ (โรม 3:31; กา
ลาเทีย 3:24)

“ในเวลานั้น กฎหมายไม่ได้ถูกประกาศเพื่อประโยชน์ของชาวฮีบรู โดยเฉพาะ พระเจ้าทรงให้เกียรติพวกเขาโดยแต่งตั้งให้พวกเขาเป็นผู้พิทักษ์และรักษากฎหมายของพระองค์ แต่กฎหมายนี้ควรถือเป็นมรดกอันศักดิ์สิทธิ์สำหรับคนทั้งโลก บัญญัติสิบประการนั้นมีไว้สำหรับมนุษยชาติทุกคน และประทานมาเพื่อสั่งสอนและปกครองทุกคน บัญญัติสิบประการ ซึ่งสั้น กระชับ และมีอำนาจ ครอบคลุมหน้าที่ของมนุษย์ต่อพระเจ้าและเพื่อนมนุษย์ และทั้งหมดนี้ตั้งอยู่บนหลักการพื้นฐานอันยิ่งใหญ่แห่งความรัก”